

[Buhl.]

her forhindrer en Spekulation; jo større Udsigt der er til et Rentenedslag, des større Spekulation er der, om man vil, i at bygge i dette Øjeblik.

Lovforslaget er af Betydning ikke blot for det større, men ogsaa for det mindre Byggeri hele Landet over, og der er ingen Tvivl om, at det sammen med de øvrige Forslag, der foreligger, vil kunne medføre en betydelig Bedring af Beskæftigelsesforholdene. Jeg forstaar derfor ikke, at den ærede Ordfører for Venstre med koldt Blod kunde nedsable Lovforslaget. Man skulde tro, at saaledes som Forholdene i det hele ligger, vilde der ogsaa hos Venstre være Forstaaelse for de Dele af Befolkningen, det i denne Forbindelse drejer sig om.

Man siger, at Byggepriserne er for høje, og at de er steget i det sidste Aars Tid, men det er ikke rigtigt. Boligbyggeriets Priser er ikke steget. Timelønsfortjenesten er noget højere, men de Tariffer, der betaales efter, altsaa Betalingen for det Arbejde, der præsteres, er uforandrede. Og naar dette er Tilfældet, er det kun en Fordel for Byggeriet, at Arbejdet præsteres færdigt i et hurtigere Tempo; saa kommer Lejlighederne hurtigere frem, og Omkostningerne ved Byggeriet formindskes. Naar man herhjemme taler om Arbejdslønningerne og deres Højde, maa man i højeste Grad have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der arbejdes efter et Akkordsystem, som gør, at man ikke kan udregne Arbejdsfortjenesten efter Timelønnen, men man maa tage Hensyn til den Arbejdsenhed, der præsteres. Enhver, der sætter sig ind i de Løntariffer, der gælder, navnlig for Byggefagenes Vedkommende, vil vide, at der overhovedet ikke er sket nogen Forhøjelse af Tarifferne, som har fordyret Boligbyggeriet udover, hvad det hele Pengeniveau, det almindelige Prisniveau har medført. Der er maaske andre Omraader, hvor Byggepriserne endnu ligger højt, men for Lønningernes Vedkommende har Akkordsystemet og den Spore, som ligger i dette, bevirker en Udjævning.

Oppositionen bevidner stadig sin Kærlighed til Beskæftigelsesproblemet, men det er ikke nok, at man gør det paa Papiret. Papir er som bekendt taalmodigt, men de mange Mennesker, der er uden Arbejde, de næringsdrivende, som er ramt af Krisen, er ikke taalmodige, og derfor er det mit Haab, at det skal lykkes at føre Lovforslaget hurtigt igennem dette høje Ting. Der er Kærne i det Korn, der her er lagt paa Loen, og jeg vil haabe, at Oppositionen forstaar at tærsk.

Stein: I Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag motiveres Lovforslaget med en Henvisning til de vanskelige Forhold, som møder Byggeriet derved, at man ved Prioriteringen af Nybygninger maa regne med meget store Kurstab. For at modvirke Standsningen af Byggeriet vil man da gennem den foreslaaede Byggefond søge den Risiko udlignet, som et unormalt Kurstab paa Førsteprioriteten frembyder. Dette skulde altsaa opnaas ved, at Byggefonden af 1932 træder i Stedet for Kreditforeningen og tilbyder Bygherrerne Laan paa kort Løbetid til en forhøjet Rente af ikke over 5½ pCt. I øvrigt er det Hensigten, at denne Stats-Kreditforening skal virke under ganske de samme Former som de øvrige Kreditforeninger, men den særlige Finesse er den, at de korte Laan ved en indtrædende Kursbedring skal kunne konverteres til almindelige Kreditforeningsobligationer. Jeg vil tro, at dette er et nogenlunde korrekt Referat af den Tankegang, som finder Udtryk i det foreliggende Lovforslag, og jeg skal gerne anerkende den Betydning, det vilde have, om Byggevirkomheden kunde holdes i Gang paa et sundt Grundlag, saaledes at der kunde skabes Arbejde for de flest mulige Hænder. Men om det foreliggende Lovforslag i denne Retning vil virke efter sin Hensigt, og om det i øvrigt er et forsvarligt Middel at anvende, er ikke hermed afgjort.

Da den højtærede Indenrigsminister i Foraaret fremsatte det samme Lovforslag i Folketinget, laa Kurserne, som det allerede er nævnt her, paa de 4½ pCt. aabne Kreditforenings-Serier omkring 77—78. Der maatte altsaa virkelig ved Prioriteringen af Nybygninger regnes med et meget betydeligt Kurstab. Siden da er der sket en væsentlig Forskydning til det bedre, idet Kurserne er steget en halv Snes Procent eller endda mere og saaledes i Virkeligheden stærkt nærmer sig til det Gennemsnits-Niveau, man har kunnet regne med i en Aarrække. Allerede dette forekommer mig egnet til i nogen Grad at rejse Tvivl om Nødvendigheden eller blot om Betimeligheden af en statslig Indgriben i de paagældende Forhold, og i alle Tilfælde staar det jo da klart, at Opfordringen til en saadan Indgriben afsvækkes i samme Grad, som Kurserne stiger.

Nu ved jeg meget vel, at Ministeren med dette sit Lovforslag tilstræber at give Laantagerne en Kurs tæt op mod Pari, men at dette til syvende og sidst vil resultere i nogen virkelig Fordel for de paagældende Laantagere, er ingenlunde givet. Det er ikke paa Forhaand afgjort, at den